

פרשת תשא – שלישי

(יב) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֶתָּה אֹמֵר אֵלַי הֶעֱלֵאתָהֶם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אֹמֶרֶת יָדְעִיתִךָ בְּשֵׁם וְגַם־מִצַּאת חֵן בְּעֵינַי:

יב וַאֲמַר מֹשֶׁה קָדָם יי, חֲזִי דַּאת אֹמֵר לִי אֲסִיק ית עֲמָא הַדִּין, וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי, ית דַּתִּשְׁלַח עִמִּי; וְאַתָּה אֹמֶרֶת רַבִּיתִךָ בְּשׁוֹם, וְאַף אֲשַׁכַּחְתָּא רַחֲמִין קָדְמִי.

כ"א רְאֵה אֶתָּה אֹמֵר אֵלַי: רְאֵה תֵן עֵינֶיךָ וּלְבָבְךָ עַל דְּבָרֶיךָ אֶתָּה אֹמֵר אֵלַי וְגו', וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי וְגו', וְאַשֶׁר אֹמֶרֶת לִי הִנֵּה אֲנֹכִי שׁוֹלַח מִלֶּאךְ אֵין זֶה הוֹדַעָה שְׂאִין אֲנִי חֶפֶץ בָּהּ: וְאַתָּה אֹמֶרֶת יָדְעִיתִךָ בְּשֵׁם: הַכִּרְתִּיךָ מִשָּׂאֵר בְּנֵי אָדָם בְּשֵׁם חֲשִׁיבוֹת שְׁהָרִי אֹמֶרֶת לִי הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעֵב הָעֶנָן וְגו' וְגַם בָּךְ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם:

(יג) וְעַתָּה אִם־נָא מִצַּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דְּרָכְךָ וְאַדְעֶךָ לְמַעַן אֲמַצָּא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרֹאֶה כִּי עֲמָךְ הִנְּוִי הַזֶּה:

יג וְכַעַן אִם עֲמָךְ אֲשַׁכַּחְתִּי רַחֲמִין קָדְמָךְ, הוֹדַעְנִי כַּעַן ית אֹרַח טוֹבָךְ, וְאַדַּע רַחֲמָךְ, בְּדִיל דַּאֲשַׁכַּח רַחֲמִין קָדְמָךְ; וְגַלִּי קָדְמָךְ, אֲרִי עֲמָךְ עֲמָא הַדִּין.

כ"ב וְעַתָּה: אִם אֶמֶת שְׁמִצַּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי נָא אֶת דְּרָכֶיךָ מַה שְׂכָר אֶתָּה נֹתֵן לְמוֹצְאֵי חֵן בְּעֵינֶיךָ: וְאַדְעֶךָ לְמַעַן אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינֶיךָ: וְאַדַּע בְּזֹו מִדַּת תַּגְמוּלִּיךָ מַה הִיא מְצִיאַת חֵן שְׁמִצַּאתִי בְּעֵינֶיךָ. וּפְתָרוֹן לְמַעַן אֲמַצָּא חֵן לְמַעַן אֲכִיר כַּמָּה שְׂכָר מְצִיאַת הַחֵן: וְרֹאֶה כִּי עֲמָךְ הִנְּוִי הַזֶּה: שְׁלֹא תֹאמַר וְאַעֲשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גָּדוֹל וְאֵת אֱלֹה תַעֲזוֹב רֹאֶה כִּי עֲמָךְ הֵם מִקֶּדֶם וְאִם בָּהֶם תִּמָּאֵס אֵינִי סוֹמֵךְ עַל הַיּוֹצְאִים מִחֻלָּצִי שְׂתִקְיָמוּ וְאֵת תִּשְׁלוֹם הַשְׂכָּר שְׁלִי בָּעַם הַזֶּה תוֹדִיעֵנִי וְרַבּוֹתֵינוּ דְּרִשׁוּהוּ בְּמַסַּכַת בְּרָכוֹת וְאֲנִי לִישֵׁב הַמִּקְרָאוֹת עַל אוֹפֶנְיָהֶם וְעַל סִדְרָם בְּאֵתִי:

(יד) וַיֹּאמֶר פָּנֶי יֵלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לָךְ:

יד וַאֲמַר: שְׁכִינָתִי תִהְיֶה, וְאֲנִיחָ לָךְ.

כ"ג וַיֹּאמֶר פָּנֶי יֵלְכוּ: כְּתַרְגוּמוֹ לֹא אֲשַׁלַּח עוֹד מִלֶּאךְ אֲנִי בְּעַצְמִי אֵלֶיךָ כִּמוֹ וּפְנִיךָ הוֹלְכִים בְּקֶרֶב:

(טו) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־אֵין פְּנִיךָ הוֹלְכִים אֶל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה:

טו וַאֲמַר, קָדְמוּהִי: אִם לִית שְׁכִינָתְךָ מְהֻלָּכָא בִּינָנָא, לֹא תִסְקַנָּנָא מְכָא.

כ"ד וַיֹּאמֶר אֵלָיו: בְּזֹו אֲנִי חֶפֶץ כִּי עִ"י מִלֶּאךְ אֶל תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה:

(טז) וּבְכֹמָה | יוֹדַע אִפּוּא כִּי־מִצַּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעֲמָךְ הִלּוּא בְּלִכְתָּךְ עֲמָנוּ וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעֲמָךְ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־פָּנֶי הָאֲדָמָה:

טז וּבְכָמָא יְתִידַע הָכָא, אֲרִי אֲשַׁכַּחְתִּי רַחֲמִין קָדְמָךְ אֲנָא וְעֲמָךְ הִלָּא, בְּמַהְךָ שְׁכִינָתְךָ עֲמָנָא; וְיִתַּעֲבֹדֵן לְנָא פְרִישָׁן, לִי וְלַעֲמָךְ, מִשְׁנֵי מְכָל עֲמָא, דְּעַל אִפִּי אֲרַעָא.

כ"ה וּבְכֹמָה יוֹדַע אִפּוּא: יוֹדַע מְצִיאַת הַחֵן הִלָּא בְּלִכְתָּךְ עֲמָנוּ וְעוֹד ד' אֲנִי שׁוֹאֵל מִמָּךְ שְׁלֹא תִשְׁרַה שְׁכִינָתְךָ עוֹד עַל אוֹמוֹת הָעוֹלָם: וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעֲמָךְ: וְנִהְיָה מוֹבְדָלִים בְּדָבָר הַזֶּה מְכָל הָעָם כִּמוֹ וְהִפְלָה ה' בֵּין מִקְנֶה יִשְׂרָאֵל וְגו':